

UZASADNIENIE

1. Decyzją z dnia 10 września 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **Z. D.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu w okresie od 01.01.2016 r. do 20.01.2016 r. jako osoba wykonująca umowę o świadczenie usług u płatnika składek Centrum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. oraz, że z wymienionego tytułu miesięczna podstawa wymiaru składek wynosi na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc:

- wrzesień 2015 roku – 3784,58 zł
- październik 2015 roku – 5848,58 zł
- listopad 2015 roku – 6106,58 zł
- grudzień 2015 roku – 3462,08 zł

składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi:

- wrzesień 2015 roku – 340,61 zł;
- październik 2015 roku – 526,37 zł
- listopad 2015 roku – 549,59 zł
- grudzień 2015 roku – 311,59 zł.

2. Decyzją z dnia 10 września 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **D. M.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu w okresie od 24.09.2015 r. do 31.12.2015 r. jako osoba wykonująca umowę o świadczenie usług u płatnika składek Centrum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. oraz, że z wymienionego tytułu miesięczna podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, tj. emerytalne, rentowe, wypadkowe i na ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc grudzień 2015 roku wynosi:

- a. emerytalno-rentowe – 2160,00 zł
- b. wypadkowe – 2160,00 zł,
- c. zdrowotne - 1916,78 zł

składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi:

- grudzień 2015 roku – 172,51 zł.

3. Decyzją z dnia 10 września 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **S. L.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu w okresie od 21.09.2015 r. do 21.01.2016 r. jako osoba wykonująca umowę o świadczenie usług u płatnika składek Centrum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. oraz, że z wymienionego tytułu miesięczna podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, tj. emerytalne, rentowe, wypadkowe i na ubezpieczenie zdrowotne wynosi:

- na obowiązkowe ubezpieczenie emerytalne i rentowe za miesiąc:

- październik 2015 roku – 1155,00 zł

- listopad 2015 roku – 1176,00 zł
  - grudzień 2015 roku – 1176,00 zł
  - na obowiązkowe ubezpieczenie wypadkowe za miesiąc:
    - październik 2015 roku – 1155,00 zł
    - listopad 2015 roku – 1176,00 zł
    - grudzień 2015 roku – 1176,00 zł
  - na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc:
    - październik 2015 roku – 1024,94 zł
    - listopad 2015 roku – 1043,58 zł
    - grudzień 2015 roku – 1043,58 zł
  - na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc:
    - październik 2015 roku – 1024,94 zł
    - listopad 2015 roku – 1043,58 zł
    - grudzień 2015 roku – 1043,58 zł
- składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi:
- październik 2015 roku – 92,24 zł
  - listopad 2015 roku – 93,92 zł
  - grudzień 2015 roku – 93,92 zł.

4. Decyzją z dnia 10 września 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **K. S.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu w okresie od 18.03.2014 r. do 06.02.2015 r. jako osoba wykonująca umowę o świadczenie usług u płatnika składek Centrum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. oraz, że z wymienionego tytułu miesięczna podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, tj. emerytalne, rentowe, wypadkowe i na ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc styczeń 2015 roku wynosi:

- a. emerytalno-rentowe – 1140,00 zł
- b. wypadkowe – 1140,00 zł,
- c. zdrowotne – 1011,64 zł

składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi:

- grudzień 2015 roku – 91,05 zł.

W uzasadnieniu ZUS wskazał, że postępowanie kontrolne, przeprowadzone w dniach 8.11.2017r. - 27.04.2018r. , wykazało, że w przedłożonych umowach cywilnoprawnych, nazwanych umowami o dzieło, zawartych w dniach 3.03.2014 r., 26.08.2015 r. 10.09.2015r., 24.09.2015 r. przez ubezpieczonych z płatnikiem, na okresy od 01.01.2016 r.

do 20.01.2016 r., od 21.09.2015 r. do 21.01.2016 r. oraz od 18.03.2014 r. do 06.02.2015 r., jako przedmiot wskazano „świadczenie przez Wykonawcę , usługi z zakresu „opracowywania i przeprowadzenia wykładów z języka angielskiego ” dla, wskazanej przez Zamawiającego, grupy słuchaczy.

Płatnik składek nie dokonał zgłoszenia zainteresowanych do ubezpieczeń społecznych: emerytalnego , rentowego i wypadkowego za wskazane wyżej okresy z tytułu tych umów i nie zadeklarował składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. ZUS zasygnalizował, w uzasadnieniu decyzji, że zgodnie z art. 58 § 1 k.p.c czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mającą na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba , że właściwy przepis przewiduje inny skutek , w szczególności ten., że na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej , wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Organ rentowy uznał, że przedmiotowe umowy, nie są umowami o dzieło, ale umowami o świadczenie usług, do których powinny mieć zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o zleceniu. ZUS podniósł ponadto, iż praca wykonawców nie miała indywidualnego charakteru, gdyż polegała na przeprowadzeniu formy wykładów, ćwiczeń, szkoleń , kursów, czyli na czynnościach starannego działania, o charakterze powtarzalnym, bez konkretnego, umówionego efektu.

/decyzja k. - (...) – 3920 akt ZUS Z. D., decyzja k. - (...) – 3520 akt ZUS S. L., decyzja k. 3551 – 3557 akt ZUS D. M., decyzja k. 3686 – 3692 akt ZUS K. S./

Odwołania od powyższych decyzji w ustawowym terminie do Sądu Okręgowego w Łodzi złożył płatnik składek Centrum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., który wniósł o ich zmianę i uznanie, że: Z. D., S. L., D. M. i K. S. nie podlegali, z tytułu zakwestionowanych umów o dzieło, obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, we wskazanym w skarżonych decyzjach, okresach.

/ odwołanie płatnika składek - k. 3 – k. 11 verte, odwołanie płatnika składek - k. 3 -20 akt o sygn. VIII U 2300/18, odwołanie płatnika składek - k. 3 – k. 11 verte akt o sygn. VIII U 2303/18, odwołanie płatnika składek - k. 3 – k. 20 akt o sygn. VIII U 2322/18 /

W odpowiedzi na odwołania, organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie. ZUS złożył, w odpowiedzi na odwołaniu, szereg wniosków dowodowych , które, pismem procesowym z dnia 11.03.2020 r. , cofnął, wnosząc jedynie o zobowiązanie płatnika do wskazania z jakimi - podmiotami zamawiającymi posiadał zawarte umowy, do wykonania których zawarł umowę, będące przedmiotem realizacji przez zainteresowanych, ze zobowiązaniem płatnika do złożenia tych umów.

/odpowiedź na odwołanie - k. 20 – 22 verte, odpowiedź na odwołanie - k. 29 – 30 verte akt o sygn. VIII U 2300/18, odpowiedź na odwołanie - k. 49 – 50 verte akt o sygn. VIII U 2303/18, odpowiedź na odwołanie - k. 53 – 55 akt o sygn. VIII U 2322/18, pismo procesowe ZUS z dnia 11.03.2020 r. k. 207/.

Na podstawie art. 219 k.p.c. Sąd Okręgowy w Łodzi połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy o sygn. akt VIII U 2322/18, VIII U 2300/18, VIII U 2303/18 ze sprawą VIII U 2292/18. (okoliczność bezsporna)

Postanowieniem z dnia 28 maja 2019r., na wniosek płatnika, Sąd Okręgowy w Łodzi zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177& 1 pkt 1 k.p.c, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie (...) SA/Wa 933/18.

/ postanowienie wraz z uzasadnieniem k. 122, uzasadnienie k. 94)

W wyniku, złożonego przez ZUS, zażalenia na to postanowienie , postanowieniem z dnia 25.09.2019r. Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie AUz 146/19 uchylił zaskarżone postanowienie.

/postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25.09.2019r. k. 147 , uzasadnienie k. 148 - 149/

Zainteresowani: **Z. D., S. L., D. M. i K. S.** nie zajęli stanowiska w sprawie, gdyż nie stawili się na terminie rozprawy. (okoliczność bezsporna)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek – Centrum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., zawarł, jako Zamawiający, umowę, nazwaną „umową o dzieło” z zainteresowanymi:

- **Z. D.** jako Wykonawcą w dniu 26.08.2015 roku na czas oznaczony, od dnia 1.09.2015r. do dnia 20.01.2016 r.;
- **D. M.** jako Wykonawcą w dniu 24.09.2015 roku na czas oznaczony, od dnia 24.09.2015r. do dnia 31.12.2015 r.;
- **S. L.** jako Wykonawcą w dniu 10.09.2015 roku na czas oznaczony, od dnia 21.09.2015r. do dnia 21.01.2016 r.;
- **K. S.** jako Wykonawcą w dniu 3.03.2014 roku na czas oznaczony, od dnia 18.03.2014 r. do dnia 06.02.2015 r.

Przedmiotem umów, określonym w § 1 było: opracowanie i przeprowadzenie wykładów z języka angielskiego dla wskazanej przez zamawiającego grupy słuchaczy. Strony ustaliły, że przedmiot umowy będzie wykonywany przy niezbędnej pomocy udzielonej przez Zamawiającego (który miał dostarczyć ramowy program). Ustalono, że Umowa będzie wykonywana w miejscu wskazanym przez Zamawiającego. Przedmiot umowy jest wykonywany samodzielnie bez nadzoru Zamawiającego w czasie uzgodnionym, a nie wyznaczonym. Ryzyko gospodarcze, związane z realizacją niniejszej umowy obciąża solidarnie Zamawiającego i Wykonawcę w granicach, określonych przepisami kodeksu postępowania cywilnego.

Zgodnie z § 4 umowy Zamawiający zastrzegł prawo zmniejszenia wynagrodzenia Wykonawcy nie więcej niż o 25%, w przypadku wykonania usługi niezgodnie z postanowieniami mniejszej umowy lub wykonania usługi wadliwie. Zgodnie z § 5 - za wykonanie usługi, Zamawiający zapłaci Wykonawcy wynagrodzenie w wysokości rzędu od 21 zł do 45 zł brutto (w przypadku poszczególnych zainteresowanych) za przeprowadzenie: 45 minut, 1 godziny lekcyjnej czy 1 godziny i 20 minut wykładów, na podstawie miesięcznego rozliczenia. Zapłata kwoty wymienionej wyżej wyczerpuje wszelkie roszczenia Wykonawcy wobec Zamawiającego.

Zgodnie z §7 – Wykonawca, przy wykonywaniu usługi, zobowiązany jest do: zachowania szczególnej staranności w wykonaniu dzieła, przejawiającej się zwłaszcza w rzetelnym pisemnym opracowywaniu konspektów zajęć oraz co miesięcznej opisowej oceny słuchacza, bieżącego dokumentowania wykonanej usługi w formie dziennika lub rejestru wykładów dla każdej grupy uczestników.

W § 8 zastrzeżona została kara umowna i zobowiązanie do naprawienia szkody przez Wykonawcę.

Wykonawca obowiązki będzie wykonywał osobiście, ale może powierzyć wykonanie usług innym osobom posiadającym wykształcenie i umiejętności w porozumieniu z Zamawiającym, w razie choroby, egzaminu, nagłego wypadku losowego. (§ 10)

W § 2 - zgodnie z umową, Wykonawca oświadczył, że posiada odpowiednie wykształcenie i umiejętności do świadczenia usług, wymienionych w § 1

/umowa z 26.08.2015r. w aktach ZUS Z. D., umowa z dnia 24.09.2015 r. w aktach ZUS D. M., umowa z 10.09.2015 r. w aktach ZUS S. L., umowa z dnia 03.03.2014 r. w aktach ZUS K. S. /

Płatnik składek nie zgłosił ubezpieczonych do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu w/w umów.

/niesporne/

Brak jest rozliczeń za wykonanie czynności bądź dzienników. / akta sprawy i akta ZUS /

Czynności zainteresowanych polegały na przygotowaniu i przeprowadzeniu wykładów i ćwiczeń praktycznych w zakresie nauki języka angielskiego według poziomów i standardów przyjętych przez (...), w których uczestniczyła

dana grupa osób. Na ostatnim spotkaniu odbywał się sprawdzian wiedzy. Do zajęć zostały przez zainteresowanych opracowane pomoce naukowe /okoliczności bezsporne/

Powyższy stan faktyczny, jest, w zakresie koniecznym dla rozstrzygnięcia, bezsporny pomiędzy stronami. Okoliczności faktyczne zostały ustalone w oparciu o dokumentację, załączoną do akt sprawy i akt ZUS, nie kwestionowaną przez strony. Nadto nie były też podważane matematyczne wyliczenia podstawy wymiaru składek w zaskarżonych decyzjach ZUS.

Natomiast spór, w niniejszej sprawie, ma charakter prawny, co będzie przedmiotem rozważań, w dalszej części uzasadnienia. Różna jest, bowiem interpretacja, przepisów prawnych.

Podkreślić należy też, że zarówno zainteresowani: **Z. D., S. L., D. M.**, K. S. jak i przedstawiciel płatnika: Prezes Zarządu – D. C., mimo prawidłowego wezwania, nie stawili się na wyznaczony termin rozprawy, pozbawiając się możliwości złożenia zeznań, a zatem możliwości dowodzenia swoich racji przed Sądem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń, odwołania nie są zasadne i podlegają oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 4 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku (Dz. U. z 2020 r., poz. 266 ze zmianami) osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 19, art. 9 ust. 6 ustawy systemowej, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby przebywające na urloпах wychowawczych, jeżeli nie mają ustalonego prawa do emerytury lub renty i nie mają innych tytułów rodzących obowiązki ubezpieczeń społecznych. Przez inny tytuł nie należy rozumieć tytułu, z którego dana osoba nabyła prawo do urlopu wychowawczego.

W myśl art. 11 ust. 2 ustawy systemowej, zleceniobiorcy podlegają ubezpieczeniu chorobowemu dobrowolnie na swój wniosek. Zgodnie zaś z brzmieniem obowiązującym od 1.01.2010 r. art. 12 ust.1 ustawy systemowej, zleceniobiorcy podlegający ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu.

Z mocy art. 13 pkt. 2 zleceniobiorcy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Zgodnie z art. 13 pkt 13 ustawy systemowej, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w następujących okresach: osoby pozostające na urloпах wychowawczych lub pobierające zasiłek macierzyński albo zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego - od dnia spełnienia warunków, o których mowa w art. 9 ust. 6, do dnia zaprzestania spełniania tych warunków.

Każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązkiem płatnika składek – z mocy art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 ustawy systemowej – jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przesyłanie w wyznaczonym terminie deklaracji rozliczeniowych, imiennych raportów miesięcznych oraz opłacanie składek za dany miesiąc. Płatnik składek jest zobowiązany do zgłoszenia w terminie 7 dni zleceniobiorcy do ubezpieczeń społecznych od daty powstania obowiązku ubezpieczenia oraz do zgłoszenia wyrejestrowania od dnia wygaśnięcia tytułu do ubezpieczeń społecznych (art. 36 ust.1, ust. 2, ust. 4 i ust. 11 ustawy systemowej).

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1 lit. „e” ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z 27 sierpnia 2004 roku (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1373 ze zm.) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Zgodnie z art. 66 ust.1 pkt 32 w/w ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby korzystające z urlopu wychowawczego nie podlegające obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i ust. 3 w zw. z art. 4 pkt 9 ustawy systemowej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zleceniobiorców, stanowi przychód, przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskiwany z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o świadczenie usług, jeżeli w umowie o świadczenie usług odpłatność za jej wykonanie określono kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy systemowej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe zleceniobiorców, stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenie rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

Zgodnie z § 2 ust. 6 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 września 2017 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 1831) dla każdego ubezpieczonego, którego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi przychód, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, płatnik składek w raporcie lub imiennym raporcie miesięcznym korygującym, o którym mowa w art. 41 ust. 6 ustawy, zwanym dalej „raportem korygującym”, oraz w deklaracji i deklaracji rozliczeniowej korygującej, o której mowa w art. 47 ust. 3 ustawy, zwanej dalej „deklaracją korygującą”, uwzględnia należne składki na ubezpieczenia społeczne od wszystkich dokonanych lub postawionych do dyspozycji ubezpieczonego wypłat - od pierwszego do ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, którego deklaracja dotyczy - stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, z uwzględnieniem ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ustawy. Z powyższego wynika, że podstawę wymiaru składek, stanowi przychód faktyczny wypłacony w danym miesiącu.

Do ustalenia zaś podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których wyżej mowa, z mocy art. 81 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6. Ust. 5 art. 81 stanowi, że przy ustalaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Z kolei wymieniony ust. 6 art. 81 przewiduje, że podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z art. 81 ust. 8 pkt 10 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne dla osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 32, jest kwota odpowiadająca wysokości specjalnego zasiłku opiekuńczego przysługującego na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 9% podstawy wymiaru składki, z zastrzeżeniem art. 82 i 242.

Jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 marca 2007 roku w sprawie III UK 133/06 (Legalis nr 99242), stosunek ubezpieczenia społecznego nie jest stosunkiem prawnym ukształtowanym dowolnie w drodze umownej, lecz

obowiązek ubezpieczenia społecznego, wynika z przepisów prawa. Nawiązanie stosunku ubezpieczenia społecznego, następuje wraz ze ziszczeniem się obowiązku ubezpieczenia, jako wyraz zasady automatyzmu prawnego, będąc wtórnym wobec stosunku podstawowego.

Istotę sporu, w niniejszej sprawie, stanowiło rozstrzygnięcie, czy płatnika i zainteresowanych: **Z. D., S. L., D. M. i K. S.** łączyła umowa o dzieło, czy też umowa o świadczenie usług, a co za tym idzie, czy ubezpieczeni podlegali ubezpieczeniom z tego tytułu.

Na wstępie wskazać należy, że umowa zlecenia (umowa o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu) i umowa o dzieło, to podstawowe kontrakty usługowe, konkurencyjne w stosunku do umowy o pracę. Różnica między tymi dwoma rodzajami umów, jest, dla podmiotów zatrudniających, bardzo istotna, bowiem, wiąże się z różnymi konsekwencjami prawnymi.

I tak, np. podczas, gdy umowy o dzieło, rodzą określone obowiązki, z punktu widzenia ubezpieczeń społecznych odnośnie naliczania i odprowadzania składek ubezpieczeniowych tylko wówczas, gdy są zawierane z własnymi pracownikami, to umowy zlecenia pociągają za sobą skutki ubezpieczeniowe bez względu na to, z kim są zawierane - z własnym pracownikiem, czy z osobą z zewnątrz.

Zatem, jeśli dana umowa zostanie błędnie uznana nie za umowę o dzieło, ale za umowę zlecenia, to naliczenie w stosunku do niej składek na ZUS będzie niedozwolone, podobnie jak brak naliczenia składek w przypadku umowy zlecenia, która niewłaściwie została zakwalifikowana jako umowa o dzieło. Podkreślić należy, że decydująca jest treść, a nie nazwa umowy. Aby prawidłowo ustalić, z jaką umową mamy w danym przypadku do czynienia, tzn. czy jest to umowa zlecenia, czy umowa o dzieło, należy kierować się jej treścią, zadaniem, jakie osoba zatrudniana ma do wykonania, czyli istotą obowiązków umownych, jakie osoba ta na siebie przyjmuje.

Wskazać należy, że stosownie do treści art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej, dla dającego zlecenie, przy czym, do umowy o świadczenie usług, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). W doktrynie panuje pogląd, że przedmiotem umowy o świadczenie usług jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Chodzi tu, zatem, o umowy zobowiązujące do dokonania jednej lub wielu czynności faktycznych (także stałego ich dokonywania).

Zgodnie zaś z treścią art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że przepisy o zleceniu nie mają zastosowania do czynności będących przedmiotem umowy o dzieło, bowiem wykonanie dzieła, zgodnie z prezentowanym w doktrynie poglądem, nie mieści się w pojęciu usługi w rozumieniu art. 750 k.c.

Umowę o dzieło zalicza się do kategorii „umów rezultatu” i przeciwstawia - umowie zlecenia - jako „umowie o staranne wykonanie usługi”. W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Tymczasem umowa zlecenia, takiego rezultatu - jako koniecznego do osiągnięcia - nie akcentuje. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest, zatem, wynik, lecz starania, podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku (por. wyrok SA w Rzeszowie z 21.12.1993r. III AUr 357/93, OSA 1994/6/63; wyrok SA w Lublinie z 26.01.2006r., III AUa 1700/05, OSA 2008/3/55; wyrok SN z 13.03.1967r., I CR 500/66; OSN 1968/1/5).

Dokonując kwalifikacji konkretnej umowy, należy w pierwszej kolejności badać, czy świadczenie będące przedmiotem zobowiązania ma cechy dzieła. Dzieło stanowi zawsze zjawisko przyszłe, jest czymś, co w chwili zawarcia umowy nie istnieje, lecz ma dopiero powstać w jakiejś określonej przyszłości. Rezultat, na jaki umawiają się strony, musi być z góry określony i może przyjmować zarówno postać materialną jak i niematerialną. Cechą konstytutywną umowy o dzieło jest, aby rezultat ten był obiektywnie osiągalny i w konkretnych warunkach pewny. Dzieło musi mieć indywidualny

charakter i odpowiadać osobistym potrzebom zamawiającego. Podkreślenia także wymaga, że celem umowy o dzieło nie jest czynność (samo działanie lub zaniechanie), która przy zachowaniu należytej staranności prowadzić ma do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu. W umowie o dzieło chodzi zawsze o osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 kwietnia 2012 roku w sprawie II UK 187/11, (OSNAPiUS 2013/9-10/115) trafnie wskazał, że „przyjmuje się (...), że rezultat, o który umawiają się strony (przyp. w umowie o dzieło), musi być z góry określony, mieć samoistny byt oraz być obiektywnie osiągalny i pewny. Wykonanie dzieła najczęściej przybiera postać wytworzenia rzeczy, czy też dokonania zmian w rzeczy już istniejącej (naprawienie, przerobienie, uzupełnienie). Tego rodzaju postacie dzieła są rezultatami materialnymi umowy zawartej między stronami. Poza rezultatami materialnymi istnieją także rezultaty niematerialne, które mogą, ale nie muszą, być ucieleśnione w jakimkolwiek przedmiocie materialnym (rzeczy). Pomijając wątpliwości odnośnie do uznawania za dzieło rezultatów niematerialnych nieucieleśnionych w rzeczy (...), wskazać należy, że takim rezultatem nieucieleśnionym w rzeczy nie może być czynność, a jedynie wynik tej czynności. Dzieło musi bowiem istnieć w postaci postrzegalnej, pozwalającej nie tylko odróżnić je od innych przedmiotów, ale i uchwycić istotę osiągniętego rezultatu (...). Wykonanie określonej czynności (szeregu powtarzających się czynności), bez względu na to, jaki rezultat czynność ta przyniesie, jest natomiast cechą charakterystyczną tak dla umów zlecenia (gdy chodzi o czynności prawne - art. 734 § 1 k.c.), jak i dla umów o świadczenie usług nieuregulowanych innymi przepisami (gdy chodzi o czynności faktyczne - art. 750 k.c.). W odróżnieniu od umowy o dzieło, przyjmujący zamówienie w umowie zlecenia (umowie o świadczenie usług) nie bierze więc na siebie ryzyka pomyślnego wyniku spełnianej czynności. Jego odpowiedzialność za właściwe wykonanie umowy oparta jest na zasadzie starannego działania (art. 355 § 1 k.c.), podczas gdy odpowiedzialność strony przyjmującej zamówienie w umowie o dzieło niewątpliwie jest odpowiedzialnością za rezultat”.

Umowa o świadczenie usług, jest umową starannego działania, jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu. W umowie zlecenie można wskazać rezultat, który powinien być osiągnięty, a podejmujący zlecenie powinien podejmować starania by go osiągnąć. Jednak w odniesieniu do umowy zlecenia po pierwsze nie da się określić zamierzonego rezultatu w sposób pewny, a po drugie nie sposób przewidzieć, w jakim stopniu zostałyby on osiągnięty.

W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienia doprowadziły do konkretnego, w przyszłości, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa zlecenia nie akcentuje tego rezultatu, jako koniecznego do osiągnięcia, nie wynik zatem (jak w umowie o dzieło), lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia, tj. przedmiotem istotnym (wyrok SA w Rzeszowie z 21.12.1993 r. III AUr 357/93).

Sposób wykonania dzieła, pozostawiony jest w zasadzie uznaniu przyjmującego zamówienie, byleby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Przyjmujący zamówienie nie ma także, co do zasady, obowiązku osobistego wykonania dzieła, chyba że wynika to z umowy lub charakteru dzieła (np. dzieło artystyczne). Ryzyko nieosiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie. Przy czym, odpowiedzialność przyjmującego zamówienie w wypadku nieosiągnięcia celu umowy, jest odpowiedzialnością za nieosiągnięcie określonego rezultatu, a nie za brak należytej staranności (por. wyrok SN z 28.03.2000 r., II UKN 386/99, OSNP 2001/16/522).

A zatem z umową rezultatu, mamy do czynienia wtedy, gdy spełnienie świadczenia przez dłużnika polega na doprowadzeniu do określonego efektu. W tego typu umowach, jedynie taki stan, będzie uznany za wykonanie zobowiązania. Z kolei, z umową starannego działania, jest związany obowiązek dłużnika działania w sposób sumienny w kierunku osiągnięcia danego rezultatu, przy czym, już samo sumienne działanie, jest spełnieniem świadczenia, niezależnie czy ostatecznie zostanie osiągnięty zamierzony rezultat czy nie (B. K., „Kilka mitów z zakresu teorii umów (...) teza 2).

Należy podkreślić, że umowę o dzieło zdefiniowano w art. 627 k.c. jako zobowiązanie do wykonania oznaczonego dzieła za wynagrodzeniem. Starania przyjmującego zamówienie w umowie o dzieło mają doprowadzić w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu, za wynagrodzeniem zależnym od wartości dzieła (art. 628 § 1, art. 629, art. 632 k.c.). Umowa o dzieło zakłada swobodę i samodzielność w wykonywaniu dzieła, a jednocześnie nietrwałość stosunku prawnego, gdyż wykonanie dzieła ma charakter jednorazowy i jest zamknięte terminem wykonania. Przyjmuje się, że rezultat, o który umawiają się strony, musi być z góry określony, mieć samoistny byt obiektywnie osiągalny i pewny.

Wykonanie dzieła, najczęściej, przybiera postać wytworzenia rzeczy lub dokonania zmian w rzeczy już istniejącej (naprawienie, przerobienie, uzupełnienie). Takie dzieła są rezultatami materialnymi umowy zawartej między stronami, weryfikowalnymi ze względu na istnienie wad (wyrok SN z 3.11.2000 r. IV CKN 152/2000 OSNC 2001 Nr 4 poz. 63).

Poza rezultatami materialnymi, istnieją także rezultaty niematerialne, które mogą, ale nie muszą być ucieleśnione w jakimkolwiek przedmiocie materialnym. W każdym razie takim rezultatem nieucieleśnionym w rzeczy nie może być czynność, a jedynie jej wynik, dzieło bowiem musi istnieć w postaci postrzegalnej, pozwalającej nie tylko odróżnić je od innych przedmiotów, ale i uchwycić istotę osiągniętego rezultatu.

W spornej umowie, zawartej przez płatnika składek z zainteresowanymi: **Z. D., S. L., D. M. i K. S.** zgodny zamiar stron obejmował „świadczenie przez Wykonawcę, usługi opracowania i przeprowadzenia wykładów z języka angielskiego dla, wskazanej przez Zamawiającego, grupy słuchaczy.

Zainteresowani przygotowywali i prowadzali wykłady, w których uczestniczyła dana grupa osób. Na ostatnim spotkaniu był sprawdzian wiedzy. Ale, jak wynika z tekstu przedmiotowych umów (nie to było oczekiwanym rezultatem, też, czyli nie wyposażenie – uczestników szkolenia w określoną wiedzę, tylko **(zgodnie z brzmieniem umów) przygotowanie wykładu**). W umowie, nawet **jednym słowem, ani jednym zdaniem, nie ma wyszczególnionego – oczekiwanego rezultatu**, co implikuje uprawnioną tezę, że nie mamy do czynienia z umową o dzieło, ale z umową o świadczenie usług. Czynności wykonywane przez zainteresowanych, były, w przypadku tych umów, czynnościami starannego działania.

Uprawniony, na podstawie załączonego materiału dowodowego, jest wniosek orzecznicy, że w ramach wykonania umowy (sama umowa używa jednoznacznie, semantycznie brzmiących słów – „**Przy wykonaniu usługi (...) zobowiązany jest**” - § 7 umowy) także – literalne brzmienie treści umowy, płatnik od Wykonawcy oczekuje jedynie zachowania należytej staranności dla wykonania, wskazanych w § 1, rodzaju czynności. Pozostałe elementy postanowień umownych, potwierdzają wnioski orzecznicy – o brak podstaw do zakwalifikowania, przedmiotowej umowy, jako umowy o dzieło. Ryzyko gospodarcze, związane z realizacją niniejszej umowy, obciąża **solidarnie** Zamawiającego i Wykonawcę w granicach, określonych przepisami kodeksu postępowania cywilnego. Dalej: zgodnie z § 4 umowy Zamawiający zastrzegł prawo zmniejszenia wynagrodzenia Wykonawcy nie więcej niż o 25%, w przypadku wykonania usługi niezgodnie z postanowieniami niniejszej umowy lub wykonania usługi wadliwie. Zgodnie z § 5 - za wykonanie usługi, Zamawiający zapłaci Wykonawcy **wynagrodzenie w wysokości rzędu od 21 zł do 45 zł brutto za przeprowadzenie od 45 minut do godziny i 20 minut wykładu, na podstawie miesięcznego rozliczenia**. Zgodnie z §7 – **Wykonawca, przy wykonywaniu usługi, zobowiązany jest do: zachowania szczególnej staranności** w wykonaniu dzieła, przejawiającej się zwłaszcza w rzetelnym pisemnym **opracowywaniu konspektów zajęć oraz co miesięcznej opisowej oceny słuchacza, bieżącego dokumentowania wykonanej usługi w formie dziennika lub rejestru wykładów dla każdej grupy uczestników**, obowiązki będzie wykonywał osobiście, ale może powierzyć wykonanie usług innym osobom posiadającym wykształcenie i umiejętności w porozumieniu z Zamawiającym, w razie choroby, egzaminu, nagłego wypadku losowego.

W § 8 zastrzeżona została kara umowna i zobowiązanie do naprawienia szkody przez Wykonawcę.

Ani miesięczne rozliczenia, ani ewentualny dziennik – nie zostały załączone do akt sprawy.

Reasumując – charakter wykonanych przez zainteresowanych, czynności, cechuje wyłącznie staranność i sumienność działania, a w wyniku wykonania umowy, nie powstało dzieło, a jedynie rezultat starannego działania zainteresowanych.

W rezultacie powyższych rozważań Sąd Okręgowy badając sporną umowę zważył, że zainteresowani nie mieli pełnej samodzielności (charakterystycznej dla umowy o dzieło) w wykonaniu, zawartej umowy z płatnikiem, co do zakresu i sposobu wykonania czynności, zgodnie z literalnym brzmieniem postanowień umownych: przedmiot umowy jest wykonywany w formie ramowego programu dostarczonego przez Zamawiającego. Ryzyko gospodarcze, związane z realizacją niniejszej umowy, obciąża **solidarnie** Zamawiającego i Wykonawcę w granicach, określonych przepisami kodeksu postępowania cywilnego.

Wskazać także należy, że umowa była zawierana na z góry oznaczony czas (od konkretnego dnia z określonym terminem wykonania), co świadczy o jej okresowości, która, również, stanowi cechę charakterystyczną dla umowy zlecenia.

W chwili zawierania spornych umów zainteresowani nie znali rezultatu, jakościowego, zawartych umów.

Trzeba wyraźnie podkreślić, że w odróżnieniu od umowy o dzieło, przyjmujący zamówienie w umowie zlecenia (umowie o świadczenie usług) nie bierze na siebie ryzyka pomyślnego wyniku spełnianej czynności. Szereg powtarzalnych czynności, nawet gdy prowadzi do wymiernego efektu, nie może być rozumiany jako jednorazowy rezultat i kwalifikowany jako realizacja umowy o dzieło.

Zdaniem Sądu Okręgowego rację ma zatem organ rentowy twierdząc, że w zakresie spornych umów, były one umowami o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy o umowie zlecenia (art. 734 k.c. w związku z art. 750 k.c.), nie zaś umowami o dzieło. Takiemu zobowiązaniu nie można bowiem przypisać cech essentialiae negotii umowy o dzieło, a oczekiwania stron, towarzyszące zawieraniu i wykonywaniu, badanej umowy, nazywanej przez strony umową o dzieło, mogły się zrealizować wyłącznie jako elementy innej umowy - umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, które są regulowane w art. 750 k.c.

Wobec powyższego wykonywanie czynności przez zainteresowanych: **Z. D., S. L., D. M. i K. S.**, na podstawie zakwestionowanych przez ZUS umów, które w rzeczywistości były umowami o świadczenie usług, rodziło tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego w zakresie, w jakim obowiązywały te umowy. Podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 ustawy, stanowi osiągnięty na podstawie badanych umów, przychód.

Na marginesie, w związku z zaakcentowaniem przez płatnika, - autorskiego charakteru przedmiotu umowy, poprzez załączenie do odwołania – (...) specjalistycznych z języka angielskiego według porozumienia standaryzacyjnego (...), Sąd zwraca uwagę, że – autorski charakter - nie ma wpływu na odróżnienie umów o dzieło, od pozostałych umów cywilnoprawnych. Utwór, w rozumieniu prawa autorskiego, nie decyduje o tym, że mamy do czynienia z umową o dzieło. Jak trafnie zauważył, bowiem, Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 22 marca 2018 r., II UK 262/17 (LEX nr 2499800), utwór w rozumieniu prawa autorskiego nie przesądza dzieła. Artykuł 1 ust. 1 prawa autorskiego i art. 627 k.c. nie muszą mieć wspólnego zakresu. Dziełem mogą być umowy, które nie mają charakteru autorskiego. Prawo autorskie jest też samodzielną regulacją, z której wcale nie wynika, że o autorskim charakterze umowy przesądza tylko wykonanie jej w ramach umowy o dzieło. Utwór, w rozumieniu prawa autorskiego, może być, zatem, dziełem w rozumieniu art. 627 k.c., jeżeli powstał w ramach umowy o dzieło. Nie jest to, natomiast, reguła zamknięta, gdyż utwór może powstać również w wykonywaniu stosunku pracy (art. 12 i 14 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych) lub umowy o świadczenie usług. Utwór, w rozumieniu prawa autorskiego, nie determinuje, więc, bezwzględnie rodzaju umowy (o dzieło lub wykonywanie usługi). W konsekwencji, co do zasady, wygłoszony wykład może stanowić przejaw

działalności twórczej o indywidualnym charakterze i być przedmiotem umowy o dzieło, ale o takiej kwalifikacji decydują dodatkowe kryteria.

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że **rzeczywista treść weryfikowanych spornych umów**, nie zawiera elementów, które mogły być potraktowane jako wskazujące na konieczność ich oceny przez pryzmat prawa autorskiego. Jeśli, bowiem, przedmiot tej umowy stanowił, nawet, przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, to nie musiał wcale zostać osiągnięty, w następstwie zawarcia umowy o dzieło, ale także innej umowy, w tym umowy o świadczenie usług, do której, zgodnie z Kodeksem cywilnym, stosuje się przepisy o umowie zlecenia, a nawet umowy o pracę.

Przedmiot umowy (o dzieło autorskie) musi stanowić dzieło, w znaczeniu specjalnym, będące utworem, a więc przejawem działalności twórczej o indywidualnym charakterze. Sama umowa powinna natomiast określać rodzaj utworu, sposób jego ustalenia, metody jego rozporządzania, tzw. pola eksploatacji jak i ustalać wynagrodzenie. Tymczasem rzeczywista treść spornej umowy nie zawiera elementów, które mogły być potraktowane jako wskazujące na konieczność ich oceny przez pryzmat prawa autorskiego. W przypadku umowy - w postaci wykładów, przesłanką przedmiotowo istotną jest jego zakres, którego wskazanie nie może się ograniczać do danej dziedziny nauki. Tak, bowiem, szeroko ujęty przedmiot umowy uniemożliwia jego identyfikację wśród innych utworów intelektualnych, dotyczących tego samego zakresu. Istotą - wykładu- jako dzieła autorskiego jest jego treść, zawierająca przekaz określonej myśli intelektualnej twórcy, której granice wytycza z góry zamówiony temat. Nie stanowi, zatem, umowy o dzieło, umowa o - świadczenie usługi przygotowania i przeprowadzenia wykładu z języka angielskiego dla wskazanej przez Zamawiającego grupy słuchaczy” (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2013 r., III CSK 216/12, LEX nr 1324298; z dnia 3 października 2013 r., OSNP 2014 Nr 9, poz. 134; z dnia 14 listopada 2013 r., II UK 115/13, LEX nr 1396411 i z dnia 6 sierpnia 2014 r., II UK 566/13, LEX nr 1500668).

O prawidłowym określeniu rodzaju umowy cywilnoprawnej, nie decyduje ani wyłącznie - nazwa umowy, ani jej formalne postanowienia. Zasadniczo oceniany jest sposób wykonywania umowy, a w szczególności realizowanie przez strony - nawet wbrew postanowieniom umowy - cech charakterystycznych dla danego stosunku prawnego, które odróżniają zawartą i realizowaną umowę od innych umów cywilnoprawnych. Dzieło nie musi wprawdzie być czymś nowatorskim i niewystępującym jeszcze na rynku, jednak powinno posiadać charakterystyczne, wynikające z umowy cechy, umożliwiające zbadanie, czy dzieło zostało wykonane prawidłowo i zgodnie z indywidualnymi wymaganiami bądź upodobaniami zamawiającego. Przedmiotem umowy o dzieło, jest doprowadzenie do weryfikowalnego i jednorazowego rezultatu, zdefiniowanego przez zamawiającego w momencie zawierania umowy. Dzieło jest wytworem, który w momencie zawierania umowy nie istnieje, jednak jest w niej z góry przewidziany i określony w sposób wskazujący na jego indywidualne cechy. Dlatego też jednym z kryteriów umożliwiających odróżnienie umowy o dzieło od umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania dzieła sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych. Sprawdzian taki jest zaś niemożliwy do przeprowadzenia, jeśli strony nie określiły w umowie cech i parametrów indywidualizujących dzieło. Podkreślić też należy, że przedmiot umów z udziałem profesjonalisty stanowi elementarną cechę kontraktu opisanego w treści art. 627 k.c. Powinien on być oznaczony in concreto, ściśle według schematu właściwego dla danego rodzaju umowy, niezależnie od rodzaju prowadzonej działalności i oczywistości jego powstania z racji określonych umiejętności, cech osobistych wykonawcy. Oznaczenie dzieła następuje przy tym pierwotnie - już w trakcie układania postanowień umownych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2017 r., III UK 53/16, LEX nr 2188651). Ułomna konstrukcja przedmiotu umów nie rodzi z kolei żadnego domniemania (faktycznego ani prawnego), że chodzi wyłącznie o uzyskanie konkretnego rezultatu. Ten bowiem może być osiągnięty w toku wykonania różnych rodzajów umów. Wynika z tego, że na gruncie ubezpieczenia społecznego umowa, której przedmiot został przez profesjonalistę określony nieprecyzyjnie, nie może być kwalifikowana jako wyjątek od reguły, usprawiedliwiający fakt niepodlegania ubezpieczeniu społecznemu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2017 r., II UK 147/16, LEX nr 2296861). Taki brak kryteriów określających pożądany przez zamawiającego wynik (wytwór) umowy prowadzi natomiast do wniosku, że przedmiotem zainteresowania zamawiającego jest wykonanie określonych czynności, a nie ich rezultat. Wykonanie określonej czynności (szeregu powtarzających się czynności), bez względu na to, jaki rezultat czynność ta przyniesie, jest zaś cechą charakterystyczną tak dla umów zlecenia

(gdy chodzi o czynności prawne - k.c.), jak i dla umów o świadczenie usług nieuregulowanych innymi przepisami (gdy chodzi o czynności faktyczne - art. 750 k.c.). W odróżnieniu od umowy o dzieło, przyjmujący zamówienie w umowie zlecenia (umowie o świadczenie usług) nie bierze więc na siebie ryzyka pomyślnego wyniku spełnianej czynności. Jego odpowiedzialność za właściwe wykonanie umowy oparta jest na zasadzie starannego działania (art. 355 § 1 k.c.), podczas gdy odpowiedzialność strony przyjmującej zamówienie w umowie o dzieło niewątpliwie jest odpowiedzialnością za rezultat (por. wyrok Sądu Najwyższego: z dnia 11 sierpnia 2016 r., II UK 316/15, LEX nr 2113367; z dnia 12 sierpnia 2015 r., , LEX nr 1816587; z dnia 28 sierpnia 2014 r., II UK 12/14, LEX nr 1521243; z dnia 8 października 2013 r., III UK 126/12, OSNP 2014 Nr 9, poz. 135). Podkreśla się także, że czynności stanowiące przedmiot umowy o świadczenie usług również prowadzą do wystąpienia określonych skutków, gdyż każda czynność człowieka rodzi następstwa i prowadzi do zmiany rzeczywistości, w której następuje. Tak więc wynikiem umowy o świadczenie usług jest również określony rezultat, tyle tylko że w tym przypadku nie stanowi on elementu istotnego tej więzi prawnej, jak ma to miejsce w umowie o dzieło.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z treścią którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie do art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez wykwalifikowanego pełnomocnika zalicza się wynagrodzenie.

Sąd zasądził od płatnika składek na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. kwotę 720 zł (po 180 zł odnośnie sprawy z odwołania dotyczącego danego zainteresowanego) tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika, Sąd ustalił na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 roku , poz. 265 z późn. zm.).

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć Prezesowi Zarządu płatnika.

K.B